

שערוריית "אורלייט"

לתעשייה האווירית יש הברה בת בשם "אורלייט". זהו מיפעל המייצר אביזרים שונים מחומרים פלסטיים. המיפעל התפרסם לפני שנתיים, כאשר התגלה כי יצר עבור ראשי התעשייה האווירית סירות פלסטיות באפס מחיר. התעשייה האווירית היא בעלת מחצית המניות בו, והשאר בידו משקיעים פרטיים המיוצגים על-ידי מישרד עורכי הדין של מיכאל

צויד זה הוזמן והובא באמצעות מישרד הביטחון, שהרי "אורלייט" היא תעשייה בסחונת. הצויד הובא מבלי שמשרד המיסחר והתעשייה יודע על כך, שכן, בארץ יש כמה מפעלים שמייצרים את הצויד שהובא מחו"ל. כאשר שמעו ה"מיפעלים המקומיים על היבוא התמוה, הקימו קול-זעקה במישרד המיסחר והתעשייה. אבל מנכ"ל המישרד, משה מנדלבאום הרים ידיים שכן התעשייה האווירית אינה חלק ממדינת ישראל, והיא מייבאת מה שעולה על רוחה.

עתה נוצר המצב הבא: בארץ קיימים כמה מיפעלים שבהם עודף כושר ייצור של המכונות המייצרות ב"אורלייט". "אורלייט" ביזבז מטבעות בשפע, והביא עוד צויד יקר כשלכאורה עדיין לא הוחלט מי ייצר את המחשניות עבור צה"ל. אבל נראה שראשי "אורלייט" סמוכים ובטוחים כי לא יהיה מיכרו בנושא זה, וכי הם יהיו היצרן הביעודי.

עזר וייצמן פירין ביבזבז כסף

פירון, שהוא גם יושב ראש מועצת המנהלים של התעשייה האווירית.

לראשי מישרד המיסחר והתעשייה נודע בימים האחרונים על עיסקה חדשה של מיפעל "אורלייט", עיסקה שכליכולה ביבזבז מטבעות ללא תכלית, תוך ציפי צוף ארוך על כל מישרדי הממשלה. "אורלייט" החליט להיכנס להרפתקה חדשה, אחרי שייצור קסדות הפלדה עבור צה"ל גורם לה הפסדים כבדים. (יודעי דבר מעריכים, כי המיפעל מפסיד עשרות לירות על כל קסדה שהוא מייצר.)

ובכן, ראשי "אורלייט" רכשו באמריקה זכויות לייצור מחסניות פלסטיות לרובה הסער "מ-16". אחרי שרכשו את הזכויות, נכנסו להוצאות ענק בפיתוח המוצר ובייצורו הניסיוני, תוך כוונה ברורה שהם יהיו היצרן עבור צה"ל ושום מיפעל אחר לא יגיש כלל להתחרות בהם. כדי להיכנס לייצור רכשו בחו"ל צויד ליציקות פלסטיות, במיליוני לירות.

יקימו חברה למדליות

קונצרו "כלל", יחד עם הגרפיקאי אלעזר וייסהוף ושני בנקים מקומיים התקשרו עם אחד המפעלים הגדולים בעולם להטבעת מטבעות, לחקמה משותפת בישראל של חברה להנפקת מדליות. המיטבעה הזרה היא "פרנקליון-מינט" מסן-פרנציסקו, שהיא גם קבלן להטבעות לממשלות רבות.

החברה החדשה תתחרה ב"חברה" ממלכתית למדליות ומטבעות" תיזום הנפקת מדליות, תטבע ותמכור אותן.

כמה נסעו חינוס?

פירסום הלישכה המרכזית-לסטטיסטיקה על התיירות, שיצא בימים אלה לאור, מגלה כמה נוסעים-חינוס טסו מישראל. בעמוד 50 מוסר הפירסום כי בשנת 1975 היו 761.6 אלף נוסעים בטיסות בינלאומיות, מהם 698.9 אלף נוסעים בתשלום. מסתבר, כי חינוס נסעו 62.7 אלף איש. חלק ניכר מהם, כמובן, עובדי החברה ואנשי-ביטחון, אך לא אנשי-הצוות של הטיסות עצמן. בשנת 1976 היה מיספר הנוסעים ב"אל-על" 998.6 אלף, ומספר הנוסעים בתשלום 923 אלף. מיספר הנוסעים בחינוס היה 75.6 אלף, דהיינו 7.6% מכלל הנוסעים.

מדוע הצטרפה אגודת ישראל

אחד הסעיפים שעליה הוסכם בין הליכוד לבין אגודת-ישראל לא פורסם ברבים. הסעיף קובע כי מישרד החינוך יכסה את מלוא הוצאות רשת החינוך האגודתית, לעומת כיסוי של 85% כיום. השנה מקציבה המדינה כ-200 מיליון לירות לרשת החינוך של האגודה. אין כל פיקוח על מיספר התלמידים למעשה, ומישרד החינוך משלם לפי הרשימות המוגשות לו. יודעידבר אומרים, כי ה-85% המוגשים כיום הם, למעשה, 120%. עתה תגדיל האגודה את התקציבים שלה ב-15%, ומיליונים אלה מהווים למעשה, תשלום תמורת התמיכה בממשלה.

ח"כ פורוש וח"כ אברמוביץ כסף קל

פרקליטו של וייצמן נפגש עם ברק

פרקליטו של עזר וייצמן נפגש, בתחילת השבוע, עם היועץ-המישפטי-לממשלה אהרון ברק. מטרת הפגישה היא קבלת אישורו של ברק לצעדים שנקט וייצמן לרגל מינויו הצפוי כשר-הביטחון. וייצמן מכר את חלקו בחברת "אלול" כבר לפני שנתיים ונשאר רק יושב ראש מועצת המנהלים שלה. עתה יפרוש גם מתפקיד זה. כן ימכור את חלקו במיפעל "ציקלון", המייצר חלפים למטוסים לחיל-האוויר ולתעשייה האווירית.

שאר המועמדים לשרי-הממשלה מטעם הליכוד, שהם בעלי רכוש ומפעלים, טרם פנו אל ברק בעניין הסתירה העלולה להיווצר בין רכושם לבין תפקידם הרם.

שרייה-בייטחון המיועדת וייצמן וקודמו מה עם האחרים?

כוי גורם

לכונניפולציות?

ביום-עיון שנערך בשבוע שעבר על נייר-רוח-ערך, התחוללה סערה שלא נזכרה בעתונות. כיוון שבמרכזו עמדו עיתונאים. המרצה האחרון בתור היה יצחק טאוב, יו"ר הרשות-לניירות-ערך באוצר, והוא אמר שקיימים גורמים המשתמשים בעיתונאים כמכשיר למניפולציות עבורם. ויש עיתונאים המשתמשים מכשיר מסייע למניפולציות כאלה.

דברים אלה הכעיסו את העיתונאי מרדכי צבי ("הארץ"), שהוא מראשי אגודת-העיתונאים, אשר השיב לטאוב כי יש כותבים בעיתונים המתחזים כעיתונאים בעוד שהם, למעשה, מנהלים יתיקי ניירות-ערך עבור אחרים וגם כותבים על הבורסה ומשפיעים על הניירות. צבי טען

יו"ר טאוב רק עיתונאים?

כי נכון שעל-ידי הדלפה לעיתונאי המפרסם ידיעה עיסקית הגורמת לשינוי שער מניית נושא הפרסום, יכול המדליף ליהנות מהרווחה כסף מידיעתו מראש מה יקרה. אולם חמורה יותר התנהגות יועצי ונציגי הבנקים, היודעים מה תהיה מדיניות ה-בנק והם קונים ניירות ערך עבור עצמם.

צבי טען, כי אסור לעיתונאי לעסוק בניירות-ערך, מלבד השקעות אישיות שלו.

ויכוח זה גרם לתגובות רבות של המש"תתפים, שביקשו לדעת מי הם המתחזים כעיתונאים שהם יועצים-לניירות-ערך. הם טענו כי על מדוכי צבי, כחבר במוסדות אגודת-העיתונאים, לפעול באגודה נגד מתחזים אלה, שחלק מהם כותב גם ב"עיתוני-שלו.

שבוע הספר:

ירידה של 30% במכירות

שבוע הספר השנה היווה מפח-נפש לי מו"לים רבים, שצינו כי המכירות ירדו ב-30% לעומת השנה שעברה. הדבר לא הורגש בפידיון, שכן לפני כמה שבועות העלו המו"לים את מחירי הספרים בכדי שליש.

הגורם העיקרי לקיום שבוע-הספר בכל זאת היה, שעל מכירות הספרים, שרובם ישנים, אין כל מס. על הוצאת ספר מנכים פחת מואץ, ותוך כמה שנים ה"ספר רשום באפס. מסתבר, כי הספרים הנמכרים במכירות מיוחדות כמו אלה של שבוע-הספר נמכרים ללא כל חובת דיווח או תשלום מס על ההכנסה מהם.